

جایی که چرخ صنعت می‌چرخد و دل‌ها برای مردم می‌تپد؛ جهادگران انقلابی در کنار صنعتگران، دودشادوش یکدیگر ایستاده‌اند تا مسئولیت اجتماعی را از شعار به میدان عمل بیاورند.

مسئولیت اجتماعی دیگر تنها یک مفهوم انتزاعی نیست؛ جریانی است که در قلب جامعه ایران ریشه دوانده و به دنبال خلق شهرهای پویا، خلاق و زیست‌پذیر است. نخستین همایش ملی تجارب مسئولیت اجتماعی در ایران، به همت پژوهشکده مطالعات توسعه‌ جهاد، دانشگاهی و خانه اندیشمندان علوم انسانی، بستری فراهم کرد تا صنعت، دانشگاه و جامعه گرد هم آیند و از تجربه‌های واقعی، چالش‌ها و چشم‌اندازهای توسعه پایدار سخن بگویند.

ایسن رویداد، بسا نمایشگاهی پرچنبوجوش از دستاوردهای سازمان‌ها و گروه‌های جهادی، نەنتها دانش را به اشتراک گذاشت، بلکه نشان داد مسئولیت اجتماعی در ایران به یک ضرورت تبدیل شده است. محوطه نمایشگاه، فضایی است که در آن ایده‌ها و عمل به‌هم گره خورده‌اند. غرفه‌ها، تابلوهای نقاشی دست‌ساز که داستان تلاش های جهادی را روایت می‌کنند تا نمایش دستاوردهای صنعتی، تصویری زنده از هم‌افزایی ارائه می‌دهند.

شرکت‌های بزرگی چون فولاد مبارک، فولاد خوزستان و گل‌گهر در کنار گروه‌های جهادی و جوانانی که با انگیزه کارهای دلی‌شان را به نمایش گذاشته‌اند، گرد هم آمده‌اند تا تجربه‌هایشان را با دانشجویان و بازدیدکنندگان به اشتراک بگذارند. همایش با محورهای چون «مسئولیت اجتماعی و دانشگاه»، «محیط‌زیست»، «فناوری‌های نوین»، «آب»، «گردش‌دهی پایدار» و «روایت‌های مدیانی از CSR» طراحی شده بود. ۱۲ نشست علمی و ۲۵ مقاله مفارشی و ارسالی، فرصتی بود تا پژوهشگران، مدیران و صاحب‌نظران از زوایای مختلف به این موضوع بپردازند. اما آنچه این رویداد را متمایز می‌کرد، حضور پررنگ بخش‌های عملی بود که نشان داد مسئولیت اجتماعی در ایران از حرف به عمل رسیده است.

دبیر اجرایی دبیرخانه مسئولیت اجتماعی شهر تهران، از نقش پیشگام مدیریت شهری در این حوزه می‌گوید: از سال ۹۶ با تصویب نظام‌نامه‌ای جامع، تهران پرچمدار مسئولیت اجتماعی در کشور بوده است. هدف ما از حضور در این نمایشگاه، معرفی فعالیت‌های مسئولیت‌پذیرانه‌ای است که با همکاری اتاق بازرگانی، اتاق اصناف و خانه صنعت و تجارت ایران در شهر انجام شده. وی با اشاره به چالش موازی‌کاری در فعالیت‌های مسئولیت اجتماعی، تأکید می‌کند اگر بتوانیم با برنامه‌ای منسجم هم‌افزایی کنیم، تهران می‌تواند الگویی برای

دیگر کلان‌شهرها باشد. بودجه‌های کلان در این حوزه هزینه می‌شود، اما بدون راهبری درست، نتیجه مطلوب به دست نمی‌آید.

نابرمیده یادآور می‌شود برای دانشجویان هم برنامه‌ای ویژه داریم و در سال ۱۴۰۴، دوره‌های آموزشی کوچینگ مسئولیت اجتماعی بر گزار می‌کنیم تا دانشجویان با است که با همکاری اتاق بازرگانی، اتاق اصناف و خانه صنعت و تجارت ایران در شهر انجام شده. وی با اشاره به چالش موازی‌کاری در فعالیت‌های مسئولیت اجتماعی، تأکید می‌کند اگر بتوانیم با برنامه‌ای منسجم هم‌افزایی کنیم، تهران می‌تواند الگویی برای

مسئولیت اجتماعی از دل دانشگاه تا قلب صنعت

دیگر کلان‌شهرها باشد. بودجه‌های کلان در این حوزه هزینه می‌شود، اما بدون راهبری درست، نتیجه مطلوب به دست نمی‌آید. نابرمیده یادآور می‌شود برای دانشجویان هم برنامه‌ای ویژه داریم و در سال ۱۴۰۴، دوره‌های آموزشی کوچینگ مسئولیت اجتماعی بر گزار می‌کنیم تا دانشجویان با است که با همکاری اتاق بازرگانی، اتاق اصناف و خانه صنعت و تجارت ایران در شهر انجام شده. وی با اشاره به چالش موازی‌کاری در فعالیت‌های مسئولیت اجتماعی، تأکید می‌کند اگر بتوانیم با برنامه‌ای منسجم هم‌افزایی کنیم، تهران می‌تواند الگویی برای

تحصیل توأمان در مقاطع ارشد و دکتری فرصتی بی‌نظیر یا چالشی پرهزینه؟

رشد علمی و فردی هستند. تحصیل همزمان ممکن است فرصت تجربه این بخش‌ها را از دانشجوی بگیرد. در بسیاری از موارد، دانشجویان در پایان مقطع ارشد تصمیم می‌گیرند که رشته، گرایش یا حتی حوزه پژوهشی خود را تغییر دهند. تحصیل همزمان این امکان را محدود می‌کند، زیرا از ابتدا دانشجو مسیر دکتری را انتخاب کرده و انعطاف‌پذیری کمتری برای تغییر وجود دارد. در برخی دانشگاه‌ها یا کشورها، سیستم آموزشی اجازه ثبت‌نام همزمان در دو مقطع را نمی‌دهد یا زیرساخت‌های مناسبی برای آن فراهم نشده است. دانشجو ممکن است با مشکلات اداری، تضاد زمانی کلاس‌ها یا کمبود پشتیبانی مواجه شود.

برخی کشورها مانند آمریکا، کانادا و استرالیا، برنامه‌هایی با عنوان «Direct PhD» یا «Integrated PhD» ارائه می‌دهند که دانشجو بدون نیاز به گذراندن رسمی مقطع کارشناسی ارشد، وارد برنامه‌ای ۵ ساله می‌شود و در طول این مدت، محتوای هر دو مقطع را طی می‌کند. این مدل‌ها از نظر ساختار آموزشی منسجم‌تر و پشیمانی‌ه‌تری از دانشجویان ارائه می‌دهند. در مقابل، در بسیاری از کشورها، چنین مدلی رایج نیست و دانشجویان باید با هماهنگی ویژه و تلاش شخصی، این مسیر را طی کنند.

تحصیل همزمان، فرصت بیشتری برای شرکت در کنفرانس‌ها، چاپ مقالات، و ساخت شبکه‌های ارتباطی فراهم می‌کند. دانشجویی که از ابتدا وارد فضای دکتری می‌شود، زودتر با اساتید، نهادهای پژوهشی و مسائل روز علمی آشنا می‌شود.

برای بسیاری از دانشجویان، روند طولانی مدت تحصیلات دانشگاهی ممکن است فرسایشی باشد. اما ورود زود هنگام به فضای پژوهشی دکتری و مشاهده نتایج ملموس از تلاش‌ها، می‌تواند به افزایش انگیزه و بهر‌دوری منجر شود.

از سوی دیگر، اما تحصیل همزمان به معنای تحمل دو برابر حجم دروس، پروژه‌ها و مسئولیت‌هاست. دانشجویان ممکن است با فشار روانی بالا، خستگی ذهنی و کاهش کیفیت زندگی مواجه شوند. این فشاردگی می‌تواند به فرسودگی، اضطراب و افت عملکرد منجر شود.

در شرایطی که دانشجو مجبور است چند پروژه یا پایان‌نامه را به صورت همزمان مدیریت کند، تمرکز و عمق علمی کارهای پژوهشی ممکن است کاهش یابد. پژوهش‌هایی که باید با دقت و تمرکز پیش ببرند، تحت فشار زمانی ممکن است به نتایج ضعیف‌تر منتهی شوند.

تحصیل دانشگاهی تنها به کلاس و پژوهش محدود نمی‌شود. فعالیت‌های فوق برنامه، کارآموزی، مشارکت در انجمن‌های علمی و تجربه‌های اجتماعی نیز بخشی از مسیر

چند روز پیش، پوستر یک برنامه منتشر شد که بسیار عجیب و بی‌ارتباط با فضای علمی فرهنگی دانشگاه تهران بود. بر این اساس، بسج دانشجویی دانشکده ادبیات و علوم انسانی در اعتراض به این مراسم بیانیهای منتشر کرد. در متن کلامی بیهوده آمده است:

«تأسفانه در سایه بی‌تفاوتی و فقدان نظارت، شاهد آن هستیم که برخی با نقاب «نگاه معقول و علمی» در حال تزویج بی‌پروای ابتحال فرهنگی و عادی‌سازی قبح‌زدایی در محیط علمی کشور هستند. فرهنگ اصیل ایرانی اسلامی با همه چالش‌هایش مایه افتخار این ملت است؛ اما امروز همین فرهنگ در معرض حمله نظام‌مند جریان‌هایی قرار گرفته‌اند که تمام هم و غشمان القای مفاهیم وارداتی و بی‌ریشه و نامتجانس با فضای جامعه ماست. امروزه دغدای درصدد قبح‌زدایی و تابوشکنی هستند که گوئی داشتن مرز اخلاقی و شرعی بی‌عقب‌ماندگی تلقی می‌شود. حال آنکه حیات معنوی و فرهنگی جامعه بر حفظ همین خطوط قرمز استوار است.

بسج دانشجویی دانشکده ادبیات و علوم انسانی ضمن اعلام انذار از مراسمی تحت عنوان گرامیداشت روز بهداشت قاعدگی در فضای این دانشکده، تأکید می‌نماید که این اقدام، بدون اطلاع و مشارکت تشکل‌های دانشجویی و صرفاً با انگیزه‌های مالی و احتمالا منافع سیاسی اجتماعی پنهان صورت گرفته است. بیشتر مورد تعجب و تأسف است تفکیر فرهنگی است با این تفاوت که ما در مصوبه خود خواستار تشکيل سازمان هوش مصنوعی شده بودیم البته رئیس‌جمهور تأیید کردند این سبستار زیر نظر رئیس‌جمهور و با دبیری معاونت علمی تشکیل شود. وی افزود: تشخیص ما این است که ممکن است با ستاد به نتیجه نرسیم البته ما در حوزه‌ای مثل تجربه ستاد را داشتیم و دستاوردهای خوبی نیز در این حوزه کسب کردیم اما هوش مصنوعی شبیه یک باران‌بام است و در حوزه‌های مختلفی اثر گذاری دارد لذا به نظر ما ستاد ظرفیت این حجم از گذاری را ندارد.

دانشگاه

Daneshgah@Kayhan.ir

بدون هیچ توقع مادی، تنها به عشق خدمت به مردم، وقتی از وی درباره پیمای برای نسل جوان می‌پرسیم، با نگاهی پرمعنا می‌گوید: جوانان ایران همیشه یای کار بوده‌اند و از این بابت بسیارگراشان هستیم. اما دعوت‌مان این است که با تمام توان به میدان مسئولیت اجتماعی بایباید، چون آینده این سرزمین به دستان پر قدرت شما ساخته می‌شود.

غرفه‌های صنعتی نمایشگاه، از فولاد مبارک و خوزستان تا بانک سلول‌های بنیادی و همراه اول، هر کدام داستانی از تلاش برای توسعه پایدار دارند. نماینده اتاق بازرگانی کرمان از ساخت ۱۰۱ مدرسه و برنامه‌های آموزشی برای زندانیان و کاهش آسیب‌های اجتماعی سخن می‌گوید؛ ما اینجا هستییم تا تجربه‌هایمان را با به اشتراک بگذاریم و از پنل‌های علمی همایش یاد بگیریم که چگونه کارمان را بهتر کنیم.

این شرکت‌ها نشان می‌دهند که سود اقتصادی تنها هدفشان نیست؛ آن‌ها می‌خواهند سهمی در ساختن جامعه‌ای بهتر داشته باشند. نمایشگاه فرصتی است تا دانشجویان از نزدیک ببینند چگونه می‌توانند در آینده بخشی از این جریان باشند. این همایش، فراتر از یک گردهمایی علمی، فضایی برای گفت‌وگوی صنعت، دانشگاه و جامعه بود.

عشو هیئت علمی دانشگاه تهران، تأکید کرد: مسئولیت اجتماعی زمانی موفق است که همه بخش‌ها دست در دست هم کار کنند. این رویداد نشان داد که ایران از موازی‌کاری‌های پراکنده به سمت برنامه‌های منسجم حرکت می‌کند، اما چالش‌هایی چون نیاز به راهبروی قوی و مطالبه‌گری اجتماعی همچنان باقی است. به مسئولیت‌پذیری، مطالبه‌گری و ساختن آینده‌ای که همه در آن سهیم‌اند. دانشجویان، جهادگران، صنعتگران و مدیران در این دو روز نشان دادند که مسئولیت اجتماعی نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است. حالا نوبت ماست که این داستان را ادامه دهیم.

رشته اول اجرا می‌شود، است. شروع به تحصیل در رشته تحصیلی دوم بایستی از ابتدای شروع به تحصیل در رشته تحصیلی اول باشد. دانشجوی مشمول تحصیل همزمان دارای شرایط بند ۱، جهت تحصیل همزمان در رشته تحصیلی دوم در سال‌های پس از پذیرش در رشته تحصیلی اول، با تحصیل همزمان در دانشگاه دیگر، با تحصیل همزمان در رشته تحصیلی در کد ترکیب دیگر بایستی حتماً در آزمون نیمه‌متمرکز دکتری تخصصی سازمان سنجش آموزش کشور برای رشته تحصیلی دوم شرکت نموده و رتبه ۱ را از آزمون کتبی در کد ترکیب رشته تحصیلی دوم کسب نماید. دانشجوی پذیرفته شده به شیوه پذیرش بدون آزمون استعدادهای درخشان در مقطع کارشناسی‌ارشد که دارای معدل بالا، نقره و برنز از المپیادهای علمی دانش آموزی مورد تأیید شورای عالی انقلاب فرهنگی (دارای مصوبه برای پذیرش بدون آزمون برای ورود به دانشگاه) هستند و معدل آنها در مقطع کارشناسی مرتبط بالای ۱۶ است، مشمول بند ۲ تا ۳ تحصیل همزمان در مقطع کارشناسی‌ارشد می‌شوند.

رشته اول اجرا می‌شود، است. شروع به تحصیل در رشته تحصیلی دوم بایستی از ابتدای شروع به تحصیل در رشته تحصیلی اول باشد. دانشجوی مشمول تحصیل همزمان دارای شرایط بند ۱، جهت تحصیل همزمان در رشته تحصیلی دوم در سال‌های پس از پذیرش در رشته تحصیلی اول، با تحصیل همزمان در دانشگاه دیگر، با تحصیل همزمان در رشته تحصیلی در کد ترکیب دیگر بایستی حتماً در آزمون نیمه‌متمرکز دکتری تخصصی سازمان سنجش آموزش کشور برای رشته تحصیلی دوم شرکت نموده و رتبه ۱ را در کد ضرب رشته تحصیلی دوم کسب نماید.

رعایت شرایط و الزامات نظام وظیفه برای دانشجویان آقا برای ثبت‌نام در رشته تحصیلی دوم الزامی است. رعایت شرایط مصوبه ۹۰۴ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تاریخ ۱۴۰۲/۶/۲۰ و اصلاحات آتی آن برای ثبت‌نام در رشته تحصیلی دوم الزامی است. دانشجوی پذیرفته شده به شیوه پذیرش بدون آزمون استعدادهای درخشان در مقطع دکتری تخصصی که دارای معدل بالا، نقره و برنز در المپیادهای علمی دانش آموزی مورد تأیید شورای عالی انقلاب فرهنگی (دارای مصوبه برای پذیرش بدون آزمون برای ورود به دانشگاه) می‌باشند و معدل مقطع کارشناسی ارشد ایشان بالای ۱۷ است، مشمول بند ۳ الی ۲ تحصیل همزمان در مقطع دکتری تخصصی می‌شوند.

کلیه دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی پذیرنده دانشجوی در رشته تحصیلی دوم موظف هستند، اطلاعات کامل فردی و رشته محل تحصیلی دانشجویی که در رشته دوم (مطابق با ضوابط این مصوبه) تحصیل می‌کنند را به سازمان امور دانشجویان و سازمان سنجش آموزش کشور حداکثر ۶ ماه پس از شروع به تحصیل دانشجو در رشته تحصیلی دوم اعلام نمایند.

به نقل از خبرنامه دانشجویان؛ تحصیل همزمان در مقاطع کارشناسی‌ارشد و دکتری، راهی است که هم می‌تواند به موفقیت چشمگیر و صرفه جویی در زمان بینجامد و هم ممکن است به فشار و افت کیفی منجر شود. تصمیم‌گیری در این زمینه نیازمند شناخت دقیق از توانایی‌ها، هدف‌ها و منابع در دسترس است. اگر به‌دستی برنامه‌ریزی و مدیریت نشود، این مسیر می‌تواند فرصت ارزشمندی برای رشد علمی و شغلی باشد؛ اما در غیر ۱ مجاز به تحصیل در یکی از رشته‌های تحصیلی دکتری تخصصی همان کد ترکیب قبولی که در دانشگاه قبولی

با عنایت به نظر به فقه‌ای شورای نگهبان و رأی هیئت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره بایگانی ۳۶۰۰۳۶۷، به تاریخ ۱۴۰۳.۹.۲ تحصیل همزمان (منظور تحصیل همزمان حداکثر در دو رشته تحصیلی (دو کدرشته محل) است) برای دانشجویان دکتری تخصصی صرفاً با رعایت شرایط زیر مجاز است و در سایر موارد تحصیل همزمان مجاز نیست.

دانشجوی دارای توانمندی در مقطع دکتری تخصصی که مشمول تحصیل همزمان در مقطع دکتری تخصصی است، دانشجویی است که در آزمون کتبی دکتری رشته تحصیلی اول آزمون نیمه‌متمرکز دکتری تخصصی برگزار شده توسط سازمان سنجش آموزش کشور رتبه ۱ را به دست آورده باشد.

دانشجوی مشمول تحصیل همزمان دارای شرایط بند ۱ مجاز به تحصیل در یکی از رشته‌های تحصیلی دکتری تخصصی همان کد ترکیب قبولی که در دانشگاه قبولی شده است، می‌باشد. دانشجوی پذیرفته شده به شیوه پذیرش بدون آزمون استعدادهای درخشان در مقطع کارشناسی‌ارشد که دارای معدل بالا، نقره و برنز از المپیادهای علمی دانش آموزی مورد تأیید شورای عالی انقلاب فرهنگی (دارای مصوبه برای پذیرش بدون آزمون برای ورود به دانشگاه) می‌باشند و معدل مقطع کارشناسی ارشد ایشان بالای ۱۷ است، مشمول بند ۳ الی ۲ تحصیل همزمان در مقطع دکتری تخصصی می‌شوند.

صفحه ۷

پنجشنبه ۸ خرداد ۱۴۰۴

۲ ذی‌الحجه ۱۴۴۶ - شماره ۲۳۸۷۰

روایت چارقد سفیدها در مسیر ازدواج دانشجویی

مقصود، دانشگاه علوم پزشکی ایران بود؛ جایی که قرار بود شاهد لحظاتی سرشار از شادی و امید باشیم؛ جشن ازدواج ۴۰ زوج دانشجویی که حاصل همت و تلاش مسئولان دانشگاه، نماینده مقام معظم رهبری و نهادهای حامی بود هنوز از ماشین پیاده نشده بودم که جو خاصی را در فضای دانشگاه حس کردم؛ حسی که با هیچ مراسم دیگری قابل مقایسه نبود. دانشجویان و خانواده‌هایشان با چهره‌هایی شاد و نگاه‌هایی پرماید گرد هم آمده بودند تا روزی را جشن بگیرند که نه‌تنها برای آنها بلکه برای آینده این کشور اهمیت دارد.

به دنبال نشانی برای ورود به سالن جشن بودم که یکی از دانشجویان با لبخندی مهربان راهنمایم کرد. راهرو منتهی به سالن پر بود از رنگ‌ها و جلوه‌هایی که از دنیای پررهی‌های دانشجویی خبر می‌داد. عروس خانم‌هایی که چادرهای سفید بر سر داشتند، با دقت و آرامش قدم می‌زدند و در کنار همسرانشان از خوشحالی می‌گفتند. بعضی‌ها دستان یکدیگر را گرفته بودند و بعضی دیگر با دوربین‌های گوشی‌هایشان عکس‌های یادگاری می‌گرفتند؛ همان لحظاتی که از یاد نمی‌رود.

صدای دلنشین تلاوت قرآن و نوای صلوات، فضا را روحانی‌تر کرده بود. تابلوهایی که با دقت و محبت برای بزرگداشتن این روز نصب شده بودند، به زیبایی برنامه می‌افزودند و هر کس وارد سالن می‌شد، می‌دانست که اینجا، جایی متفاوت است؛ جایی که عشق و تعهد و آینده‌ای روشن پیوند خورده‌اند. برخلاف بسیاری از مراسم‌های پرهزینه و پرزرق‌وبرق، این جشن ساده، اما پرمعنا بود. خبری از تشریفات سنگین نبود؛ خبری از هزینه‌های گزاف چیزیزه و آرایش‌های پیچیده نبود. اینجا همه آمده بودند تا معنا و اهمیت زندگی مشترک را از نو تعریف کنند، زندگی‌ای که قرار است بر پایه محبت، تفاهم و مسئولیت‌پذیری شکل بگیرد.

یکی از عروس خانم‌ها، با صدایی آرام و لبخندی پرمعنا به من گفت: ما آمده‌ایم بگویم که ازدواج را باید ساده گرفت، نه چیزی که جامعه از آن ساخته است. اینجا کنار دوستانمان، کنار همسرمان، احساس امنیت و آرامش داریم.» کنار او، دامادی که لبخند به لب داشت، اضافه کرد: این مراسم برای ما نشانه‌ای است که می‌توان با عشق و تلاش، زندگی مشترک را آغاز کرد بدون آن‌که زیر بار هزینه‌های سنگین له شویم. چند قدم آن طرف‌تر، گروهی از دانشجویان دور هم جمع شده بودند و با شور و شوق در حال گفت‌وگو بودند. صدای خنده‌ها و تبادل نظرهایشان فضای سالن را پر کرده بود و حس همدلی و همفکری در میانشان به وضوح قابل لمس بود. هر کدام از آنها تجربیات و دغدغه‌های خود را درباره زندگی دانشجویی، چالش‌های ازدواج و آینده مشترکشان بیان می‌کردند. یکی از دانشجویان با اطمینان و قوت قلب گفت: دانشگاه و مسئولانش به ما ثابت کردند که تنها نیستیم؛ آنها پشت ما هستند و به ما کمک می‌کنند تا رویاهای ازدواج دانشجویی‌مان را به واقعیت تبدیل کنیم. دیگران با تأیید و لبخند، این سخنان را همراهی کردند و همه بر این باور بودند که امروز نه فقط جشن یک مراسم ساده، بلکه آغاز فصل نوینی است در زندگی‌شان؛ فصلی که با امید و اراده برای ساختن آینده‌ای روشن و پرنشاط شکل می‌گیرد. این گفت‌وگو‌ها نه‌تنها شور و اشتیاق آنها را نشان می‌داد، بلکه نمایانگر رشد فرهنگی و اجتماعی دانشجویانی بود که با تکیه بر حمایت‌های دانشگاه، قدم به مسیر جدیدی گذاشته‌اند. بخش قابل توجهی از این موفقیت را باید مدیون همراهی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری و مسئولان دانشگاه دانست که با دلسوزی و پیگیری، امکان برگزاری چنین مراسمی را فراهم کردند. حجت‌الاسلام حاج آقا سلیمانی نماینده محترم نهاد رهبری نیز در این مراسم حضور داشت و بارها با نگاه‌های گرم و دعای خیر، به زوج‌های جوان قوت قلب می‌داد.

در سالن، صدای آرام سخنرانی‌ها فضای معنوی و گرم مراسم را تکمیل می‌کرد. رئیس دانشگاه علوم پزشکی ایران، با تریک و ابراز خرسندی از برگزاری این جشن گفت: امیدواریم این حرکت مقدمه‌ای باشد برای ترویج ازدواج آسان در میان دانشجویان. چراکه تشکیل خانواده پایه و اساس رشد هر جامعه‌ای است.» او اشاره کرد که دانشگاه به همراه نهادهای مختلف در تلاش است تا شرایط زندگی مشترک دانشجویان را از طریق ارائه تسهیلات، تأمین خوابگاه و حمایت‌های معیشتی آسان کند.

از گوشه و کنار سالن، صدای خنده‌های بی‌وقفه و شادی‌های خالصانه به گوش می‌رسید که فضای مراسم را پر کرده بود. مهمانان، از خانواده‌های دانشجویان گرفته تا اساتید دلسوز و کارکنان پرتلاش دانشگاه، همه با حضور گرم و پرتأثری‌شان در این روز ویژه شریک شده بودند و هر کدام به نوعی سهمی در این جشن باشکوه داشتند. نگاه‌ها پر از محبت و حمایت بود. گوئی همه گرد هم آمده بودند تا نه‌تنها شروع زندگی مشترک این زوج‌های جوان را تبریک بگویند، بلکه به آنها انرژی و دلگرمی دهند. این مسیر پیش‌رو، هر زوج جوان، با چشمانی روشن و پر از امید به فردایی بهتر و قلب‌هایی مملو از آرزوهای بزرگ، دست در دست هم آینده‌ای را تصور می‌کردند که قرار است با هم بسازند؛ آینده‌ای سرشار از عشق، تفاهم و موفقیت. این همبستگی و شور، نشان از یک دل خنک و سرشار از عشق، تفاهم و در کنار هم، به رشد و شکوفایی نسل جدید دل بسته است.

در میان این هیاهو و شلوغی جشن، نگاه پر از امید و درخشان یک عروس جوان توهمار که جلب کرد؛ دختری که با صدایی ملایم، اما پر از شور و هیجان گفت: این روز برای من آغاز فصل جدیدی از زندگی‌ام است؛ فصلی که می‌خواهم با همسرم دست در دست هم، در آن شفق، تفاهم و همراهی را تجربه کنیم.» چشم‌های برق می‌زد و لبخند شادی بر لب داشت، گوئی همه سختی‌ها و چالش‌های گذشته بالا به خاطر‌ای شیرین تبدیل شده‌اند. او ادامه داد: خوشحالم که دانشگاه و مسئولان این فرصت را فراهم کردند تا ما بتوانیم بدون دغدغه‌های مالی و تشریفات سنگین، زندگی مشترکمان را آغاز کنیم. این حمایت برای ما معنای بزرگی دارد؛ معنایی که فراتر از یک مراسم ساده است و نشان‌دهنده باور و اعتماد جامعه به ما جوانان است. این کلمات پر از امید و انگیزه، تصویری زنده از جوانانی بود که با باور به خود، آینده، آملات برای آینده‌ای بهتر و پر از محبت‌اند. آنجا بود که واقعاً فهمیدم چرا این جشن‌ها اهمیت دارند؛ چرا باید از بار سنگین سختی‌ها و هزینه‌های بی‌مورد ازدواج کاست و راه را برای جوانانی که قلبشان سرشار از امید به آینده است، هموار کرد. دیدم که عشق و تعهد، رکن اصلی زندگی مشترک است و در نتجملات و تشریفات پرهزینه‌ای که گاهی باعث دور شدن جوانان از این مسیر می‌شود. این جشن نه‌تنها فرصتی برای ساختن زندگی آغاز زندگی است، بلکه نشانه‌ای از حمایت جامعه و نهادهای فرهنگی و آموزشی از نسل جوانی است که می‌خواهد با کمترین دغدغه‌ها و بیشترین انگیزه، قدم در مسیر ساختن خانواده‌ای مستحکم و پرمحبت بگذارد. این لحظه‌ها، لحظه‌هایی هستند که می‌توانند فرهنگ ازدواج آسان را ترویج دهند و نسلی را بسازند که در آن شادی و امید، جای ترس و فشارهای مالی را بگیرد.

به نقل از خبرگزاری دانشجو؛ وقتی مراسم به پایان رسید و نورهای سالن کم‌کم خاموش شدند، هنوز طنین صدای خنده‌ها و دعاها در گوشم می‌پیچید. هر زوج جوانی با چشمانی پر از امید و قلبی مملو از آرزو به خانه‌هایشان بازمی‌گشتند، اما انگار هر کدامشان حامل نوری جدید است که می‌خواست در دل جامعه روشن بماند. در آن لحظات، احساس کردم این جشن نه‌تنها شروع یک زندگی تازه برای آنهاست، بلکه نمادی است از اراده نسل جوان برای ساختن فردایی بهتر، با عشق، همدلی و پشتکار. شادی امروز آنها، نویدبخش فردایی روشن برای همه ما بود؛ فردایی که در آن خانواده‌های مستحکم، پایه‌های جامعه‌ای پویا و سرشار از امید خواهند بود. این خاطره، در قلب من جا خوش کرد و باورم را به قدرت زندگی و عشق بیش از پیش استوار ساخت.